

בס"ד כג' אדר ה'תשע"ח

הדלקת נרות - 17: 25
צאת השבת - 18: 17
רבנו תם - 18: 58



שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 904

@ השבת "מברכין החדש".

@ ר"ח ניסן יחול בע"ה ביום שבת הבאה. הקב"ה יחדשהו לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לבשורות טובות בריאות והצלחה וגאולה קרובה, אמן.



אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י



כפטיידין: "ויהי דבר" (יחזקאל לו')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפסדה

ויקהל - פקודי שבת פרה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"כ "אוהל-מועד" ב- 20: 30

מלטיני הפרשה: ויקהל:

אזהרה על שמירת השבת.

ציווי לאסוף תרומות ומעשרות למשכן.

ציווי מפורט על כל נדבות המשכן וכליו,

האוהל עם הקרשים והאדנים, הפרוכת,

הארון, הכפורת, המזבח הכיור וכו' והחצר.

פקודי:

דין וחשבון לחומרים שהשתמשו למשכן.

בגדי הכהונה לכהנים, האפוד והחושן, המעיל

הכתונת והמצנפת.

משה מברך ומקדש את המשכן וכליו.

משה מקים את המשכן והקב"ה משרה את

שכינתו במשכן.

"אלה פקודי המשכן" (ל"ח כ"א)

התכלית שבהקמת המשכן על כליו היתה רצונו של

הקב"ה ששני ישראל בהיותם יושבים על אדמתם יהיו

עוסקים בכל מלאכת חרש וחושב, שבלעדי כך אין

קיום לאומה: יבנו לתפארת, יעשו כלים ובגדים נאים

מעשי ידי אמן, מכוונים לשם שמים, ולא יתורו אחרי הבלי

הגויים העוסקים בעשיית פסלים לסגוד להם. (הרמב"ם)

"זאת מכבר הנהושת" (ל"ח לו)

נחושת הוא החיים: נחש הנחושת "יוראה אותו וחיי".

וברזל הוא הממית וכו'. וזה שכתוב (דברים כ"ז) לא

תניף עליו ברזל... כי הברזל נברא לקצר והמזבח נברא

להאריך ולכן נקרא מזבח הנחושת.

"כי עץ ה' עץ המשכן יומם ואש תהיה לילה בו"

האש שבערה מעל המשכן הייתה מעליו גם ביום ולא

רק בלילה - מסביר המהרי"ל מוואלקאווישק - אלא

שביום לא ראו אותה מפאת הענן שכיסה על המשכן

ועל האש. מסביר הרב שלמה לוינשטיין: מכאן עלינו

ללמוד, שאש ההתלהבות בעבודת ה' אינה צריכה

להיראות כלפי חוץ, אלא להיות כמכוסה ולבעור בתוך

הלב פנימה.

"מאת אדנים למאת הככר"

כתב בבעל הטורים שכנגד מאת אדנים תקנו מאה

ברכות בכל יום ואומר החידושי הרי"מ שכשם

שהאדנים הם יסודות המשכן, כן גם הברכות הם

יסודות הקדושה בכל אדם מישראל, וע"י הברכות

הוא מעיד שהשי"ת הוא אדון של כל הבריאה.

"כאשר ציה ה' את משה..."

זו היא גדולתם ומעלתם של דור מקימי המשכן. ללא חשבונות אישיים, ללא שיתוף ה"אני העצמי" בתוך הציווי האלקי אלא דווקא מתוך ידיעה והדגשה, כי המעלה הגבוהה ביותר של עבודת ה' היא מתוך ביטול ה"אני" ורצונו של האדם.

"הוקם המשכן"

אם נהפוך את האותיות של הוקם נקבל מקוה, וכמו שמשכן מטהר את עם ישראל כך גם מקוה מטהר את ישראל.

"וימלא אותו רוח אלוקים בחכמה, בתבונה ובדעה"

במדרש מובא שלבצלאל הייתה חכמה רבה עד כדי כך שמשה רבנו נדהם מהיכולות שלו ושואל אותו: "מהיכן אתה יודע?! וכי שמך בצלאל כיוון ש: בצל-אל היית!?"

המדרש ממשיך ומבאר שאין הקב"ה נותן חכמה אלא למי שיש בו חכמה. ומביא לכך ראיה מספר דניאל בפרק ב':

"יהב חכמתה לחכימיך" - נותן חכמה לחכמים.

"בצלאל בן אורי בן הור"

למה מייחסת התורה את בצלאל עד חור, בגלל שחור היה בנה של מרים, נמצא שמשה רבינו היה דודו של בצלאל, והיה מקום לטעות שלכן בחר בו משה לעשות המשכן, לכן מייחסו אחרי חור, להורות, שכן ציוה הקב"ה למשה.

"כ"ט מלאכות אלו לומדים ממלאכת המשכן"

י"א מלאכות בפת. במשכן הכינו סמנים לצבע. י"ג במלאכת האריגה, במשכן הכינו יריעות. ז' מלאכות העור, ח' שונות 6 מהם דבר והיפוכו. בונה וסותר כותב ומוחק מכבה מבעיר מכה בפטיש ומוציא מרשות לרשות, מכה בפטיש פירושו גומר הכלי.

פיעת הניבים והפתגמים

אוי לי מיוצרי, ואוי לי מיצרי =

אוי לי מהיוצר מאלהים, אם אחטא, ואם לא אחטא, אוי לי מצר הרע. אדם מתלבט בין הרהורי הלב לבין עצת השכל וההגיון.

דוגמה: הצע לבני מקום עבודה חדש שבו נקבל העלאת שכר ורכב צמוד, אך אליה וקוץ בה - המקום החדש מרסק מאוד מביתו. אין הוא יודע מה להחליט בבחינת "אוי לי מיוצרי ואוי לי מיצרי".

מקור: ויצר ה' אלהים את האדם [בראשית ב ז] - בשני יו"דין... אמר רבי... אוי לי מיוצרי, ואוי לי מיצרי [ברכות, דף סא, עמוד א'] (ניבונכו)

הסירו מכתוב מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

פרשת פרה

א. בשבת זו, שבת פרשת פרה מוציאים שני ספרי תורה. בראשון קוראים סדר פרשת השבוע ובשני "פרשת פרה" עד פסוק ל"ב "והנפש הנוגעת תטמא עד הערב". לדעת הרבה פוסקים אף קריאת פרשת פרה היא מצות עשה מן התורה ואף על פי שיש חולקים על זה, יש להמיר כדעת האומרים שהיא מן התורה, ועל כן יקראו בספר התורה הכשר ביותר שבבית הכנסת, והשליח צבור והקהל יכוונו לצאת ידי חובה מן התורה.

ב. אחרי קריאת פרשת פרה מפטירים ביחזקאל לוי "בן אדם בית ישראל יושבי עש אדמתם", שכתוב בה: "וזרתי עליכם מים טהורים וטהרתם"

ג. "פרשת פרה" עוסקת בטהרה מטומאת מת על ידי אפר פרה אדומה. בזמן בית המקדש, הייתה קיימת חובה להטהר לפני הרגל ולכן קוראים פרשה זו, העוסקת בטהרה, כאשר מתקרב חג הפסח. במדבר סיני שרפו הפרה הפרה האדומה סמוך לחודש ניסן, כדי להזות באפר הפרה על בני ישראל מיד לאחר הקמת המשכן, כדי שיהיו טהורים ויוכלו להקריב את קרבן הפסח. בקריאת פרשה זו כלולה כוונתנו להתפלל לה' שיטהר אותנו במהרה ונזכה לעבוד אותו בבית המקדש.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

דחיה חברתית

יש לתת את הדעת לכך, שבכל כיתה מצויים ילדים החסרים כישורים חברתיים והמתקשים להיכנס ולהשתתף בקבוצה החברתית. או לחלופין, ילדים - שהקבוצה עצמה אינה מאפשרת להם להשתתף אליה בשל שונות הטבועה בהם, כגון:

שונות בנראה- ילדים כבדי תנועה או בעלי מגבלות פיזיות.

שונות במוצא- ילדים עולים המתקשים לדבר עברית או שאינם מכירים את המנהגים הישראליים.

שונות בהתנהגות-במיוחד ילדים המגלים התנהגות תוקפנית שאינה נוחה לילדי הכיתה. ילדים כאלה זקוקים ליותר מאשר התערבות כיתתית שמוצעת כאן, ויש לשקול להפנותם לאיש מקצוע (יועץ או פסיכולוג בית הספר) שישיער להם ויקדם את שליטתם במיומנויות ובכישורים חברתיים.

חוויה של דחיה מתרחשת בעת אירועי פגיעה שונים הקורים במתכוון ושלא במתכוון בקרב בני הגיל במערכת הבית ספרית ומחוצה לה, ומלווה בד"כ במשקעים רגשיים קשים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית להם"

מקום מיוחד לילדים
בתיקון בינה וחיבה

פרכה והצלה

ליניב מוסאי
על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברך ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותי לטובה וירוח נחת ושלווה מיוצאי חלציו

פרכה והצלה

למשה ומיל כהן
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה שירוח נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וזרע קודש בר-קיימא **לדור ואביטל כהן** וברכה והצלחה בכל מעשיהם **לעדן ואוראל**

פרכה והצלה

ל טובה וניסים לכלידי
על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוח נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לכ"רשיף וסיביה אהרון הי"ו שתמרו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, שיזכו לזרע קודש בר-קיימא במהרה. לרפואתם והצלחת כל משפחתם שיתברכו בכל מילי דמיטם ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה.

פרכה והצלה

לדוד ומרים מוסאי
על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה ולברכה וירוח נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרכות ואיחולים

למשה וריקי ישראלי
בהגיע **איהמרה נ"י למצוות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות ובגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו

פרכה והצלה

לחיים ואהובה מנפתץ
שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטם ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוח נחת ושלווה **מכל ילדיהם ונכדיהם** שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

פרכה והצלה

לכפרים וריקי באבאי
על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוח נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

מזל טוב ואיחולים לבבנים

לקרוס-מוני וציפורה כהן לכרמלית וריסה סימון הי"ו לנישואי **הניאל-יהודה עם מוריה** יהי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

פרכה והצלה

לדני ודני יצחק פור
על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוח נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם והצלחה לילדיהם

פרכה והצלה

ליוסף ויעל מוגרבי
שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוח נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם והצלחה לילדיהם

פרכה והצלה

זוהבה אלביליה
בת אברהם ונודה ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

שמחה אלביליה
בת סולטנה ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

שמאל נג' אתי
בן זרובבל ושרה ז"ל כד' אדר פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אדר ישראל בן שרית הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מורודי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו שבתאי מוסאי בן נחית מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתהיה משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל נפתלי דהן בן רבקה ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל משה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליבה ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ברכת האילנות

א. היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח, אומר: "בא"י אמ"ה שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם"; ואינו מברך אלא פעם אחת בכל שנה ושנה, ואם איחר לברך עד אחר שגדלו הפירות, לא יברך עוד (שו"ע או"ח רכזא). זריזין מקדימין למצוות, ולכן טוב לברך ברכה זו ברי"ח ניסן אפילו שחל בשבת. עבר ניסן ולא ברך, יברך בלא שם ומלכות (ברכי-יוסף רכו, ח).

ב. הברכה נתקנה דווקא על אילני מאכל ולא על אילני סרק. אין לברך על אילנות מורכבים, אך מותר לברך על אילנות בזמן שהם עדיין עורלה.

ג. עבר וראה עצים עם פרחיהם ולא ברך - יכול לברך בפעם הבאה (שלא כמו ברכת "שהחיינו", שאם כבר אכל פרי חדש ולא ברך - שוב לא יברך).

הלכות הגעלת כלים והכשרת כלים לפסח

א. כל כלי שהשתמשו בו בחמץ, אסור להשתמש בו החל מזמן שהחמץ נאסר באכילה, ואם רוצה להשתמש בו, חייב להכשירו כפי שיבואר להלן.

יש מספר דרכים לבליעת חמץ:

ע"י אש בלי מים.

ע"י בישול בכלי ראשון.

ע"י בישול בכלי שני.

ע"י שהייה ארוכה של החמץ בכלי.

ע"י שהיית חמץ חריף בכלי.

ב. הכלל שנתנו חז"ל להכשרת כלים הוא: **כבולעו כך פולטו**, דהיינו באותה דרך שהכלי בלע את החמץ, כך יפלוט את החמץ שבו.

ג. כלי שבלע בכלי שני, בעירו, בכבוש, בחריף הכשרו כפי רוב תשמישו. בכלי שני או בעירו כדלהלן טוב להחמיר ולהגעיל אותו ברותחין. [ענין שו"ע תני"א סי' ו']

ד. **אין מגיעילים כלים בחול המועד פסח**. אמנם אם יש צורך מיוחד להכשיר בפסח יכשיר על ידי ליבון. [ענין רמ"א תני"ב סי"ע א']. ובשעת דחק ישאל שאלת חכם. [ענין כה"ח שם סי"ק כ"ח].

כללי הגעלה

א. לפני ההגעלה יש לנקות את הכלי מכל לכלוך וחלודה. אבל אין חיוב לנקותו מן הכתמים שאין בהם ממשות. אם יש גומות בכלי ואי אפשר לנקותם היטב, ישרוף את אותם המקומות כדי שיישרף החמץ שבתוכם, ואחר כך יגעילו. ואם אי אפשר לנקות היטב הגומות והסדקים וגם אי אפשר ללבן שם, כך אי אפשר להכשירו.

ב. כל כלי שמועילה לו הגעלה, יכול גם ללבנו ליבון קל דהיינו לחמם אותו עד שיישרף עליו קש מבחוץ.

ג. כיצד מגיעילים? מכניסים את כל הכלי לסיר גדול עם מים רותחים המעלים בועות, ומשקים את הכלי מעט בתוך המים כדי שיופלוט הכלי את החמץ אשר בלע וזוהי הכלי מוכשר. ויש לשוטפו במים קרים אחר כך.

ד. כלי שעלול להתקלקל במים רותחים, כגון כלים המודבקים בדבק, ואפילו אם רק הקת מודבקת בדבק, אי אפשר להכשירו בהגעלה. משום שיש לחוש שמא לא יגעילו יפה.

ה. כל כלי שאי אפשר לנקותו היטב, כגון נפה, שקי קמח, סלים של בד, מגדרת וכן כלי שפיו צר ואי אפשר לשפשפו מבפנים, **לא מועילה להם הגעלה**.

ו. כלי שיש בו גומות שאי אפשר לנקותם, ילבן את מקום הגומות, ובפרט בין הידיות לסירים. ואם מחוברים ע"י הברגה יש לפרקם.

ז. טוב להימנע מלהשתמש בכלים המיועדים להכשרה **במשך עשרים וארבע שעות לפני הכשרתם**. וטוב לכתחילה להכשיר את הכלים בשעה שעדיין החמץ מותר באכילה ולא ימתין עד לרגע האחרון.

ח. טוב להניח בתוך כלי ההגעלה אפר או מעט סבון וכד' בכדי לפגום את הטעם של המים.



הידעת? סיפור מההפטרה

הפסרת "ויקהל-פקודי"- שבת פרה

השבת נדחת ההפטרה הרגילה, מפני ההפטרה המיוחדת לשבת זו: פרשת פרה.

חז"ל קבעו לנו לקרוא את פרשת פרה אדומה לפני חג הפסח, כדי להיטיהר לפני הקרבת קורבן הפסח שחייבים להיות טהורים מטומאת מת. הקב"ה מצווה את משה ואהרן לומר לבני ישראל לקחת פרה אדומה אשר לא עלה עליה עול ולהביא אלעזר הכהן. אלעזר הכהן שוחט את הפרה ושורף את בשרה ומִצָּה על אוהל מועד ובגותר שומר לבני ישראל כדי להיטיהר מטומאת הנידה ומטומאת מת.

בהפטרה: הנביא יחזקאל פותח בנבואתו בתוכחה על עם ישראל שבגלל עוונותיהם ה' הענישם ופזר אותם בגויים ובגלל זה נהיה חילול ה', שהגויים אומרים שחס ושלום אין לה' כוח, ואין ביכולתו לשאת את העם, וחס ושלום שה' עזב את עמו, ולא יגאל אותם יותר. הנביא יחזקאל מתנבא שה' יגאל את עם ישראל מהגויים, ויקבץ אותם בארץ ישראל, ויחזירם בתשובה כדי שידעו הגויים שה' אוהב את בניו, ולא עזב אותם, אז יתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה מלך מלאכי המלכים לעיני כל העמים. בהמשך ה' אומר ליחזקאל הנביא כשיחזרו העם לארץ ישראל ה' ירבה את הדגן, ואת פרי העץ, ואת תנובת השדה למען לא תזדקקו יותר לגויים. וה' אומר עוד לנביא יחזקאל "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם..." מה פרה אדומה מטהרת את הטמאים כך הקב"ה מטהר את עם ישראל. (בברכת השם ג.י.פ.)

וינוחו בה, בו"ו-ו"ב"ם

"ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתו לה' כל העושה בו מלאכה..." נאמר בשולחן ערוך סימן עו סעיף ג:

נוהגין לומר בתפלת ערבית "וינוחו בה" ובשחרית "וינוחו בו" ובמנחה "שבתות קדשך וינוחו בם".

שאל פעם הרב שבדרון זצ"ל לאחר ביקור בחו"ל: מדוע השינוי הזה בין התפילות? בערב שבת אומרים בה (לשון נקבה), בשבת בבוקר בו (לשון זכר) ובמנחה של שבת בם (לשון רבים)?

כשהיה בארצות הברית נמצא את התשובה ואמר: בעוונותינו הרבים כך נוהגים רבים מאחינו בני ישראל. בכניסת השבת עומד הבעל בבית מסחרו ואילו האישה יושבת בביתה ומכינה צרכי שבת

(וינוחו בה - האישה לבדה נחה בליל שבת ואילו האיש מחלל את השבת).

ביום השבת בבוקר עומדת האישה בחנות ואילו הבעל הולך להתפלל לבית הכנסת (וינוחו בו - הבעל לבדו נח ואילו האישה מחללת את השבת).

לפנות ערב בעת תפילת המנחה סוגרים את החנות והולכים לטייל האיש ואשתו (וינוחו בם) שניהם נחים.

בספר "אמונה שלמה" מובא מעשה נפלא המלמדנו עד כמה הקב"ה מרחם על המצטער בקיום מצווה : אל ר' חיים, ראש ישיבה באחת הישיבות החשובות בבני ברק, פנה בחור חמד, תלמיד הישיבה, וביקש לדבר איתו ביחידות. הרב הכניס אותו לחדרו והבחור פרץ בבכי קורע לב ובמשך דקות אחדות התקשה להוציא מילה מפיו. ר' חיים הביט בו באהדה, הניח יד על כתפו והמתין שיירגע. אחרי כבי מתמשך סיפר הבחור בכאב עצום: "בגופו של אבי היקר, שיחיה לאורך ימים ושנים, מקוננת המחלה הנוראה. עשרה ילדים בביתנו, והמשפחה, ראש המשפחה, בסכנת חיים! אני כחרס הנשבר, ליבי מנופץ לרסיסים, איני יודע אנה אני בא!"... ראש הישיבה חיבק את כתפו בחום, ניחמו בדברי חיזוק והוסיף: "השבת היא שבת חופשית. נאסוף בליל שישי עשרה בחורים, ניסע לכותל המערבי, נשפוך שיח וה' ישמע את תפילתנו וישלח לאביך רפואה שלמה!".

ואכן כך היה. בליל שישי הוזמן רכב גדול, ראש הישיבה ובנו של האב החולה ניסו לאסוף בחורים, הצליחו לכנס שבעה בחורים, חסר רק העשירי למניין. המתינו דקות ספורות ולפתע הופיע אהרון, בחור בעל מידות ואישיות שופעת טוב.

התנהגותו של אהרון הייתה תמונה ביותר: הוא סירב בתוקף להצטרף למניין.

קרא לו ראש הישיבה הצידה ושאל לפרש סירובו. סיפר אהרון: "אינני יכול להצטרף. אני בדרך הביתה, לאופקים, אימי מחכה לי בקוצר רוח. ביום ראשון הקרוב יחגוג אחי יום הולדת של שלוש-עשרה שנים והוריי אינם יכולים לערוך סעודת בר-מצווה ולו המינימלית ביותר. כבר שנתיים שאבא שלי נפלט ממעגל העבודה, אימי עקרת בית יש לי אחד-עשר אחים ובביתנו רעבים לחם. אנו נאלצים לפשוט יד. על סעודת בר-מצווה אין מה לדבר. אימי ברצונה הטוב לשמח את אחי, החליטה שלפחות השבת שלפני בר-המצווה תהיה חגיגית. היא הזמינה את אחי הנשואים וניסתה להשיג את צורכי השבת. מחר בבוקר נערכת באופקים חלוקת מזון, ומשם, כך אנו מקווים, יהיה אוכל לשבת. על כן, לא אוכל להתעכב אלא עלי לנסוע הביתה כעת."

האזין ראש הישיבה בריכוז לדבריו ומתוך השתתפות אמר: "אכן, אין לדעת מה קודם. עשה כטוב בעיניך." הם המתינו עוד דקות ספורות, ולא נראתה כל נפש חיה באופן. לאחר כרבע שעה חזר לפתע אהרון.

שאל אותו ראש הישיבה: "מדוע חזרת?"

ענה אהרון: "התקשיתי להחליט. הלכתי שבע דקות עד התחנה ושקלתי מה עלי לעשות. לא ידעתי מה רוצה ממני בורא עולם. האם עלי לשמוע לאימי ולנסוע הביתה, או להצטרף לתפילה על אב לעשרה ילדים שחייו עומדים לו מנגד? לבסוף החלטתי לשוב על עקבותיי ואני תפילה שהייתה זו החלטה נכונה..."

יצא הרכב לדרכו ומניין בתוכו. הם הגיעו לכותל המערבי והעתירו בעד האב החולה. הם סיימו את כל ספר תהילים, זעקו את י"ג מידות הרחמים ובמשך שעות התחננו על חייו של האב.

כאשר עזבו את הכותל הייתה השעה מאוחרת מאוד. הבחורים, שהיו רעבים ומותשים, ביקשו מראש הישיבה דבר מה להשיב את נפשם והוא השיב: "לא רחוק מכאן מתגורר אביו של אחד הבחורים בישיבה ברשותו יש

קייטרינג גדול ומפורסם. אולי יוכל לארח אותנו על שולחנו". התקשר הרב לבעל הקייטרינג וזה הסכים להזמין בשמחה. הם הגיעו לביתו, סעדו את ליבם וראש הישיבה הודה לו מעומק הלב על נדיבותו וטוב ליבו. השיב לו בעל הקייטרינג: "כן... בגלל טוב ליבי אני מפסיד..." שאל הרב לפרש הדברים, ובעל הקייטרינג סיפר שהיום הוזמנה אצלו סעודת מלכים בעלת תפריט עשיר לשמחת שבע ברכות, וכאשר ביקש לדעת את הכתובת למשלוח הסעודה, ענה המזמין שאשתו היא זו שביקשה ויש לדבר איתה. האישה אף היא התחמקה ואמרה שבעלה הוא זה שהזמין ואין לה קשר לסעודה. בעל הקייטרינג הבין שלפניו מקרה של "שלום בית" ורווחים לא יהיו לו מההזמנה שבוטלה. בידו נותרו 160 מנות שאין בהן כל חפץ.

שמע ראש הישיבה את סיפורו ואמר לו: "אל לך להצטער! מצווה גדולה תרוויח בגין אותן 160 מנות.

אין כאן 'בעל תשחית' אלא צדקה למשפחה עניה שלא יכולה לערוך לבן השלוש-עשרה סעודת בר-מצווה! תוכל לתרום להם את סעודת השבת ותהיה זו מצווה וזכות עצומה!"

שמח בעל הקייטרינג והוסיף מכספו שירות הובלות של מנות הסעודה לאופקים והמשפחה הענייה זכתה לסעודות שבת מפוארות שכמותן לא טעמו שנים...

ואכן, אין ספק שכאשר האדם חפץ בכל מאודו ובכל נפשו לקיים המצווה, גם אם זה "גדול עליו" ויש קשיים מכאן ומשם, ואם יראה שאין באפשרותו כלל לקיימה, לפחות יצטער, ירגיש כאב על שאין הוא יכול לעשותו.

כיוצא בזה ראינו אצל משה רבינו כאשר הצטער על שלא כל כך לקח חלק במשכן. אמר לו הקב"ה: בזכות זה שנצטערת ההקמה תיעשה על ידך."

מעשה ביהודי מן הגליל העליון שבקש תואנה על הרב בעירו. בהיותו סבור בטעות שהמקוה במקומו אשר נבנה על פי הוראת הרב, מכיל מים פחות מכשעור, והוא פסול. נסע לבני ברק ונכנס אל החזון-איש, כשבפיו שאלה: כמה ליטרים מים צריך שיהיו במקוה כשר בן ארבעים סאה? אך במקום להשיבו על השאלה, השיב לו החזון איש: דבר זה עליך לחקור מפי הרב בעירך היודע דת ודין... לשמע תשובתו נראו סימני אכזבה על פני השואל והלך. בו ביום הופתע הרב באותה עיר, כאשר קיבל מברק בהול בו תחום החזון איש, אשר שם נאמר: "ישעור מקוה כלתחילה 750 ליטר. בשעת הדחק לא פחות מ-68 ליטר". לא הבין הרב את פשר המברק, לשם מה מצא החזון איש להבריך אליו את שעורי המקוה, בעוד הוא לא נשאל על ידו בדבר זה כלל... לאחר כשעה, נכנס אצל הרב אותו יהודי שעמד לפני כמה שעות לפני החזון איש, ושאל במפתיע: שער מקוה בכמה? השיבו הרב: לדעת החזון איש שעורה 750 ליטר! האיש השואל נבוך. לאחר בירור קצר בדק ומצא שהמקוה בעירם מכיל עוד יותר מכמות זו, ואך לשוא ניסה להאחו ב"מכשול" זה כאמתלה להתנכל למרא דאתרא. עכשיו נתחורה לאותו רב כוונת שואל זה. ועמד על משמעות המברק הבהול שקיבל. חושש היה החזון איש, לאחר שהבחין בעינו החדה והפקחית במזימה הנרקמת להרב, ואולי אינו בקי בשעורים על פי מידת הליטר הנהוגות בימינו - מצא איפוא להציל את כבודו ומעמדו בדרך זו - והצליח. (פאר הדור)